

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Стрельця Вячеслава Станіславовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини третьої статті 43 Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“

м. К и ї в
31 травня 2018 року
№ 187-2(П)/2018

Справа № 3-202/2018(2168/18)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Сліденка Ігоря Дмитровича – головуючого,
Лемака Василя Васильовича,
Тупицького Олександра Миколайовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Стрельця Вячеслава Станіславовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини третьої статті 43 Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“ від 9 квітня 1992 року № 2262–XII (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 29, ст. 399) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Тупицького О.М. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

установила:

1. Суб'єкт права на конституційну скаргу – Стрелець Вячеслав Станіславович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають частині п'ятій статті 17, частині третій статті 22, частинам першій, другій статті 46, статті 48 Конституції України (є неконституційними), положення частини третьої статті 43 Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“ від 9 квітня 1992 року № 2262–ХІІ зі змінами (далі – Закон).

Відповідно до частини третьої статті 43 Закону особам, які мають право на пенсію за Законом, пенсія обчислюється з розміру грошового забезпечення, з якого було сплачено єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування.

З матеріалів конституційної скарги вбачається, що Головне управління Пенсійного фонду України в Харківській області (далі – Управління) обчислило пенсію автора клопотання без урахування одноразової грошової допомоги, яку він отримав при звільненні з військової служби за станом здоров'я. Позовні вимоги Стрельця В.С. щодо перерахунку Управлінням пенсії з урахуванням зазначеної грошової допомоги Комінтернівський районний суд міста Харкова постановою від 12 грудня 2017 року залишив без задоволення. Харківський апеляційний адміністративний суд постановою від 22 січня 2018 року рішення суду першої інстанції залишив без змін.

Оскільки в редакції до внесення змін Законом України „Про заходи законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи“ від 8 липня 2011 року № 3668–VI частина третя статті 43 Закону не містила уточнення щодо обчислення пенсії з розміру грошового забезпечення, з якого було сплачено єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, то, на думку автора клопотання, застосовуючи оспорювані положення при обчисленні пенсії, було порушено його конституційне право на соціальний захист. Обґрунтовуючи твердження щодо неконституційності

оспорюваних положень Закону, Стрелець В.С. посилається на норми Закону, рішення Конституційного Суду України, у яких викладені юридичні позиції стосовно обмеження пільг, компенсацій і гарантій військовослужбовців та працівників правоохоронних органів.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначаються обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт б частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

З аналізу конституційної скарги вбачається, що Стрелець В.С. не навів аргументів, які підтверджували б невідповідність частини третьої статті 43 Закону положенням частини п'ятої статті 17, частини третьої статті 22, частин першої, другої статті 46, статті 48 Конституції України.

Автор клопотання стверджує, що застосування частини третьої статті 43 Закону у новій редакції унеможливило обчислення пенсії з урахуванням одноразової грошової допомоги при звільненні, що звузило його конституційне право „на належний соціальний захист“, проте не надав матеріалів, з яких би вбачалося, що обчислення пенсії на підставі застосування цієї норми у попередній редакції відбувалося з урахуванням такої одноразової грошової допомоги, а також не вказав, до якого з видів грошового забезпечення, наведених у попередній редакції оспорюваних положень Закону, вона належить.

Отже, є підстави для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Стрельця Вячеслава Станіславовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини третьої статті 43 Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“ від 9 квітня 1992 року № 2262–ХІІ зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

Судді
Конституційного Суду України

Лемак В.В.

Сліденко І.Д.

Тупицький О.М.